

Pathwork lekcija 183.

Pozdrav i blagoslov svakome od mojih prijatelja. Koje je stvarno i duhovno značenje krize? Kriza je pokušaj prirode da uzrokuje promjene putem kozmičkih zakonitosti svemira. Ako je promjena spriječena od strane ega, tj. dijela svjesnosti koji upravlja voljom, pojavit će se kriza da bi omogućila strukturalnu promjenu.

Bez takve strukturalne promjene u jedinki, ne može se doći do ravnoteže. Svaka kriza u konačnici podrazumijeva takvo podešavanje, bilo da se pojavljuje u obliku bola, poteškoća, prevrata, neizvjesnosti, ili tek samo puke nesigurnosti koja proizlazi iz započinjanja s neuobičajenim načinima života, nakon odustajanja od onih poznatih. Kriza u bilo kojem obliku pokušava slomiti stare strukture osnovane na pogrešnim zaključcima, pa stoga i na negativnosti. Kriza protresa uvriježene, zamrznute navike, da bi novi rast postao moguć. Ona ruši i prekida, što je uvijek trenutno bolno, ali preobrazba je bez nje nezamisliva.

Što je kriza bolnija, to više voljom usmjeren dio svjesnosti pokušava spriječiti promjenu. Kriza je neophodna zato što je ljudska negativnost statična masa koja mora biti prodrmana, da bi je se moglo osloboditi. Promjena je integralna osobina života; tamo gdje postoji život, postoje i beskrajne promjene. Samo oni koji još uvijek žive u strahu i negativnosti, koji se opiru promjenama, gledaju na promjene kao na nešto čemu se moraju oduprijeti. Oni se odupiru životu, i patnja ih sve čvršće okružuje. To se događa u sveopćem ljudskom razvoju, kao i u određenim pojedinačnim slučajevima. Ljudska bića mogu biti slobodna i zdrava u područjima u kojima se ne opiru promjenama. Tamo su u skladu s univerzalnim kretanjem. Oni stalno rastu i doživljavaju život kao duboko zadovoljavajući proces. Ali ti isti pojedinci reagiraju potpuno drugačije u područjima u kojima imaju blokade. Oni strašljivo prijanjaju za nepromjenljive uvjete unutar i van sebe. Tamo gdje se ne opiru, njihovi će životi biti relativno bez kriza; u područjima u kojima se opiru promjenama, kriza je neizbježna.

Funkcija ljudskog rasta je osloboditi nečije prirodene potencijale, koji su uistinu neizmjeni. Međutim, tamo gdje su negativni stavovi statični, ostvarenje ovih potencijala nije moguće. Jedino kriza može srušiti strukturu koja je bila izgrađena na polaznoj pretpostavki koja je u suprotnosti sa zakonima kozmičke istine, ljubavi i blaženstva. Kriza protresa zamrznuto stanje, koje je uvijek negativno.

Na putu prema emocionalnom i duhovnom ispunjenju, trebate intenzivno raditi da biste oslobodili sami sebe od vaših negativnosti. Što su one? Pogrešno shvaćanje, destruktivne emocije, stavovi i obrasci ponašanja koji proizlaze iz njih; izgovori i obrane. Ali niti jedna od njih neće predstavljati preveliku poteškoću sama za sebe, ako se ne uzme u obzir samoovjekovječujuća sila koja miješa svaku negativnu značajku sa uvijek povećavajućim zamahom unutar ljudske psihe. Sve misli i osjećaji su tokovi energije. Energija je sila koja se

povećava sa svojim vlastitim zamahom, koja se uvijek zasniva na prirodi svjesnosti, koja podržava i usmjeruje tok energije u pitanje. Dakle, ako su temeljni pojmovi i osjećaji u skladu s istinom, pa su stoga i pozitivni, samoovjekovječujući zamah energetskog toka će beskonačno povećavati izražaje i stavove koji su uključeni u temeljne misli. Ako su temeljni pojmovi i osjećaji zasnovani na pogreški, pa su stoga i negativni, samoovjekovječujući zamah energetskog toka se neće beskonačno miješati.

Vi znate da pogrešna shvaćanja stvaraju obrasce ponašanja koji se čine da neizbježno dokazuju ispravnost pretpostavki, tako da će destruktivno, obrambeno ponašanje postati puno čvršće ukorijenjeno u duševnu bit. Svi vi koji ste radili na ovome Putu ste se borili i suprotstavljali takvom unutarnjem zapetljaju. I otkrili ste istinu takve izjave, koju sam izrekao prije mnogo godina. Isti se princip odnosi i na osjećaje. Na primjer, strah se može svladati s lakoćom, ako je prije toga bio izazvan, a njegovo temeljno nerazumijevanje i zloupotrebljavanje razotkriveno. Mnogo puta prikazane emocije nisu neposredne prvobitne emocije. Strah može prikriti bijes; depresija može prikriti strah. Problem je taj da strah stvara novi strah od suočavanja i nadilaženja vas samih. Tada se vi bojite tog straha od straha i tako dalje. Strah se miješa.

Uzmimo sada depresiju. Ako temeljni uzroci originalnog osjećaja depresije ne budu hrabro razotkriveni, vi postajete depresivni, zbog toga što jeste depresivni – a to vas samo još više deprimira. I tako dalje, i tako dalje. Tada možete osjetiti da biste trebali biti sposobni suočiti se s vašom depresijom, rađe nego da budete depresivni zbog toga, ali niste uistinu voljni ili sposobni to učiniti, a to vas onda samo još više deprimira. Tako to postaje ukleti krug. Prva depresija – ili strah, ili neka druga emocija – je prva kriza za koju ne marite, niti ne razumijete njeno pravo značenje. Izbjegavate je, pa će tako depresija zbog toga što ste depresivni, započeti samoovjekovječujući ukleti krug. Vaša svjesnost postaje sve više i više udaljena od originalnog osjećaja, a stoga i od same sebe, otežavajući na taj način pronalaženje originalnog osjećaja. Tada povećavajući negativni zamah konačno dovodi do sloma negativnog samoovjekovječavanja. Nasuprot istini, ljubavi i ljepoti, koje su neizmjerni, božanski atributi, iskrivljenje i negativnost nikada nisu beskonačni. Oni završavaju kada pritisak provali van. To je bolna kriza, i ljudi joj se obično opiru svom svojom moći. Ali zamislite da je svemir bio stvoren na drugačiji način i da se negativnost može beskonačno samoovjekovječavati. To bi onda bio vječni pakao.

Negativni samoovjekovječujući princip je najuočljiviji u slučaju frustracije i ljutnje. Mnogi ljudi mogu relativno lako vidjeti da je frustraciju samu po sebi lakše podnositi, od njihove frustriranosti radi toga što su frustrirani. Ista je stvar s ljutnjom na samog sebe zato što ste ljuti, ili biti nestrpljiv s nečijom nestrpljivošću, želeći da možete reagirati drugačije, a niste to sposobni učiniti, zato što niste razotkrili i suočili se s temeljnim uzrocima. Tako "krize" emocija kao što su ljutnja, frustracija, nestrpljivost i depresija ne bivaju shvaćene kakve jesu. To čini negativno samoovjekovječavanje sve jačim i jačim, sve dok razjareno previranje ne provali van. Tada imamo očitu krizu.

Kriza može značiti, ako vaša svjesnost tako izabere, kraj stalno bujajućeg negativnog ovjekovječavanja. Kada dođe do erupcije, izbor za prepoznavanje značenja ili nastavljanje bježanja postaje puno jasnije definiran. Čako i ako takva erupcija ne dovede do shvaćanja i

unutarnje promjene smjera, konačna kriza je primorana doći do one točke u kojoj se pojedinac više ne može sklanjati od njene poruke. Osobnost mora eventualno uvidjeti da sve erupcije, slomovi i krize služe da bi srušile staru strukturu i ponovo izgradile novu koja bolje djeluje.

“Tamna noć” mistika je takvo vrijeme slomova starih struktura. Većina ljudskih bića još uvijek ne uspijeva razumjeti značenje krize. Oni stalno gledaju u krivome smjeru. Ako se ništa ne slomi, negativnosti će se nastaviti. Ali ipak je moguće, nakon što se dogodi određeni broj buđenja unutar svjesnosti, da neka osoba ne dopusti negativnosti da postane prečvrsto ukorijenjena. Tako je negativnost spriječena da započne samoovjekovječujući krug. Suprotstavili ste joj se upravo na samome početku. Kriza se može izbjeći gledanjem u unutarnju istinu kada se na površini pokažu prve slutnje smetnje i negativnosti. Ali za to je potrebna ogromna količina iskrenosti da bi se izazvala nečija čvrsto prigrljena uvjerenja. Takav izazov onemogućuje negativno samoovjekovječivanje, motornu silu koja miješa destruktivnu, pogrešnu psihičku tvar, tako dugo dok ne pronađe točku sloma. Na taj način možete izbjeći mnoge uklete krugove unutar ljudske psihe, kao i u vezama koje su bolne i problematične.

Ako su poteškoće, potresi i bol u nečijem individualnom životu, isto kao i u životu čovječanstva u cjelini, bili razmotreni s ove točke gledanja, stvarno značenje krize bit će shvaćeno i mnogo će boli biti izbjegnuto na ovakav način. Sada vam govorim: Ne čekajte krizu da dođe kroz erupciju u obliku prirodnog događaja koji nemilosrdno uspostavlja ravnotežu, kao što se i oluja s grmljavinom mora dogoditi kada određeni atmosferski uvjeti moraju biti promijenjeni i kada jasnoća u atmosferi ponovo mora biti uspostavljena. To je upravo ono što se zbiva unutar ljudske svijesti. Rast je uistinu moguć bez intenzivnih “tamnih noći”, ako iskrenost sa samim sobom postane prevladavajuća u nečijoj osobnosti. Istinsko unutarnje promatranje i duboka zabrinutost za unutarnje biće, isto kao i odustajanje od ljubljenih stavova i ideja mora biti oplemenjivano. Tada ćete moći izbjeći bolne i poremećujuće krize, zato jer niste stvorili usplamtjelo previranje.

Proces smrti je takva kriza. Već sam govorio o različitim dubljim značenjima smrti. Ovo je još jedan. Površna se smrt – i on nije ništa više od toga – može izbjeći, ako ne dopustite krizi da preraste u eruptivni vulkan, već da bude dobrovoljno razriješena s vama dostupnom svjesnosti. Površna smrt – a to je smrt ljudskog tijela – prisutna je zato što svjesnost kaže, “Ne mogu više dalje”, ili “Na kraju sam svoga shvaćanja”. Bilo koja kriza sadrži ovu misao. Svjesnost uvijek sebi izražava, “Više se ne mogu nositi sa situacijom”. Ako je situacija specifična, onda se i specifična kriza pojavljuje u životu. Ako je to pitanje nečije sadašnje inkarnacije kao cjeline, tada će doći do fizičke smrti. U zadnjem slučaju, erupcija uzima oblik izlaženja duha iz tijela, dok on ne pronađe nove životne prilike u kojima će se moći ponovo iz početka baviti s istim unutrašnjim iskrivljenjima. Budući da erupcija, slom i kriza uvijek ciljaju na nestalne stare načine djelovanja i stvaranje novih, proces smrti i ponovnog rođenja ističe istovjetan princip.

Međutim ljudi su skloni protiviti se tome da krenu drugačijim putevima djelovanja i reagiranja. To spriječavanje uopće nije potrebno. Upravo je ovakvo protivljenje ono što stvara napetost i teret krize, a ne odustajanje od starih struktura. Kada voljno ne prihvatite nužnu promjenu, automatski se dovodite u stanje krize. Intenzitet krize pokazuje intenzitet protivljenja, isto kao i hitnost potrebe za promjenom. Što je veća potreba za promjenom, i što je veće protivljenje toj promjeni, to će kriza biti bolnija. Što u vama postoji više voljnosti i spremnosti za promjene, na

bilo kojoj razini, i što je manje nužna ta promjena u bilo kojem datom trenutku na razvojnog putu svakog pojedinca, to će kriza biti manje žestoka i manje bolna.

Žestina i bol krize ni u kojem slučaju nisu određene od strane objektivnog događaja. Mislim da većina vas, moji prijatelji, može spremno to potvrditi. Većina vas je već prošla kroz žestoke vanjske promjene. Izgubili ste voljene osobe, morali ste se nositi s najdrastičnijim promjenama i objektivno traumatičnim događajima – ratovima, revolucijama, gubitkom sreće i doma, ili bolešću. Ali iznutra možete biti puno manje potrešeni i uznemireni ili osjećati bol, nego u situacijama koje su izvana nesrazmjerne s uzbrkanošću vaših unutarnjih osjećaja. Tako možemo reći da vas vanjske krize mogu ostaviti iznutra u većem miru nego one unutrašnje. Objektivno traumatičniji događaj ponekad čak i manje boli od onoga objektivno manje traumatičnog. U prijašnjem slučaju nužna promjena zauzima mjesto na vanjskoj razini, koju vaše unutarnje biće više prihvaća, bolje joj se prilagođuje, i pronalazi nove načine da se nosi s njom. U posljednjem slučaju, potreba za unutrašnjom promjenom suočava se s jačim otporom. Vaša subjektivna interpretacija događaja, čini krizu nesrazmjerno bolnijom. Ponekad pokušavate pronaći racionalna objašnjenja za ovakav osobiti emocionalni intenzitet – objašnjenja koja mogu biti nazvana racionalizacijama. Ponekad se obje, i unutarnje i vanjske promjene i krize susreću s istim unutarnjim stavom.

Kada prihvatite proces krize i kada ga više ne spriječavate, kada idete uz njega, a ne borite se s njim, olakšanje će vam doći razmjerno brzo. Jednom kada gnoj ode iz čira i kada uskladite svoje stavove, samootkrivanje će vam donijeti mir, a razumijevanje novu energiju i živost. Proces ozdravljenja je na djelu, čak i dok previranje prodire van. Negiranje ovoga procesa, unutarnji stav koji kaže, “Ja ne bih trebao prolaziti kroz sve ovo. Da li baš moram? Ovo i ono i drugi su u krivu. Da to nije tako, ja ne bih sad trebao prolaziti kroz to”, nastavlja agoniju. Ovakav stav nastoji izbjeći nužnu erupciju previranja, koja se sastoji od bolne zamršenosti uvijek povećavajuće negativne energije, čiji zamah čini sve težim i težim promjenu njenog smjera. Tekući negativni krug i njegovo uzaludno, automatsko ponavljanje, koje svjesnost nije sposobna zaustaviti, izaziva beznade. Ponavljanje i beznadnost možete zaustaviti jedino vi sami na način da prestanete izbjegavati nužne promjene.

Svaki negativni doživljaj, iskustvo i bol su rezultat pogrešne ideje. Najdublja značajka ovog rada je povezivanje i razjašnjavanje ovih ideja. Koliko ste puta vi, moji prijatelji, koji radite na ovome Putu, shvatili da je to tako, kada ste išli dovoljno duboko i pogledali u te profinjene razine na kojima njegujete određena uvjerenja, s kojima se nemate hrabrosti uistinu suočiti, ili ih čak svjesno izraziti? I sada, koliko često svima vama još uvijek nedostaje nužno shvaćanje da ne ustrajete pri ovim nepobitnim činjenicama u vašim mislima, kada se susretnete s nesretnom situacijom?

Jednom kada zadobijete naviku da prvo preispitate svoje sakrivene, pogrešne pretpostavke i destruktivne reakcije, kada se bilo što neželjeno pojavi u vašim životima, i kada se u potpunosti otvorite istini i promjenama, vaš život će se drastično promijeniti. Bol će postati razmjerno rijedi, a radost će sve više i više postajati vaše prirodno stanje. Tada kriza postaje nepotrebna. A stoga, na kraju, i smrt postaje suvišna. To može zvučati kao ekstremna izjava, pogotovo za one koji su još uvijek ispunjeni strahopoštovanjem prema misteriji smrti (a stoga i prema životu), ali to ipak nije istina. Tada se ritam rasta može glatko nastaviti, bez skokova i prinuđenosti za

slamanjem negativnih struktura u duševnoj tvari.

Razmotrili smo negativne značajke samoovjekovječivanja. Svakako da ono primarno postoji na pozitivnoj strani. Pogledajmo ljubav. Što više volite, to možete proizvesti više istinskih osjećaja ljubavi, a bez da osiromašujete sebe i druge. Shvatit ćete da ne uzimate išta od drugih, ako ste spremni davati. Upravo suprotno, više toga će doći vam i drugima. Pronaći ćete nove, dublje načine i varijacije doživljavanja ljubavi kroz njeno davanje i primanje, te ćete tako biti usklađeni sa ovim univerzalnim osjećajem. Vaša sposobnost za doživljavanje i izražavanje ljubavi će rasti, u samoovjekovjećujućem zamahu koji se stalno povećava.

Ista stvar je i sa svakim drugim konstruktivnim osjećajem i stavom. Što je vaš život smisleniji, konstruktivniji, ispunjeniji i radosniji, to on onda mora stvarati sve više ovakvih atributa. To je tekući, beskrajn proces, neprekidnog proširenja i samoizražavanja. Princip je potpuno jednak kao i kod negativnog samoovjekovječavanja. Jedina razlika je ta da je pozitivan proces beskonačan.

Jednom kada uspostavite kontakt s vašom prirođenom mudrošću, ljepotom i radošću i dozvolite im da se razviju, oni će sami sebe povećavati. Samoovjekovječavanje stupa na snagu onda kada se ove energije oslobode i kada ih svjesnost prizna. Početno ostvarenje ovih sila zahtijeva napor i trud, ali jednom kada proces počne teći, on postaje nenaporan. Što više iznosite na vidjelo univerzalne kvalitete, to ćete više toga imati za pokazati.

Vaši vlastiti potencijali za doživljavanje ljepote, radosti, zadovoljstva, mudrosti i kreativnog izražavanja, moji najdraži prijatelji, su uistinu beskonačni. Ponovo su riječi bile izgovorene, poslušane i registrirane. Ali koliko duboko vi znate da je to uistinu stvarnost? Koliko duboko vjerujete u svoje najdublje potencijale da budete samostvarajući, da budete u blaženstvu, da živite beskonačan život? Koliko vjerujete u svoja sredstva da riješite sve svoje probleme? Koliko vjerujete u mogućnosti koje se još uvijek nisu očitovale? Koliko vjerujete da je stvarno to da možete otkriti nove perspektive o sebi? Koliko uistinu vjerujete da možete razviti kvalitete mira spojene s uzbuđenjem i kvalitete vedrine spojene s pustolovnošću, kroz koje život postaje slijed predivnih doživljaja, čak i ako još uvijek morate svladati početne poteškoće? Koliko uistinu vjerujete u sve to, moji prijatelji? Upitajte se ovo pitanje. Do one mjere do koje plaćate samo prazne riječi ovakvog uvjerenja, i dalje ćete se osjećati beznadno, depresivno, prestrašeno ili tjeskobno, zapleteni u naoko neriješive sukobe sa sobom i drugima. To je znak da još uvijek ne vjerujete u svoje vlasite potencijale koji se beskrajno šire. Ukoliko u to zaista istinski ne vjerujete, moji najdraži, to je zbog toga što postoji nešto u vama za što se očajnički držite. Ne želite to razotkriti, zato jer se toga ne želite odreći, niti to želite promijeniti.

To se odnosi na svakog pojedinog od vas ovdje, i svakako na sve druge u svijetu. Jer tko nema "tamne noći" s kojima se mora pomiriti? Neki imaju mnogo malih "tamnih noći", koje dolaze i odlaze, ili je njihova "tamna noć" siva. Oni možda nisu u velikoj krizi u bilo kojem danom trenutku, ali život im je siv i razmjerno malo kolebljiv i nestalan. Ali postoje i oni koji su već proradili svoj put van iz ovakvog sivila. Oni se više ne žele zadovoljavati s razmjernom sigurnošću od krize. Oni su voljni i spremni, duboko u sebi, izazvati privremene potrebe, radi dostizanja poželjnijeg i ustaljenijeg stanja. Oni žele ostvariti svoje potencijale za dubljom radošću i samoizražavanjem. Tada će "tamne noći" postati ograničenije, doživljene ili kao

nestalni periodi potresa i radosti, ili će u nekim životima biti sakupljene u snažnije epizode. Krajnja tama, gubitak, bol i zbunjenost izmjenjuju se tada s vrhuncima zlatne svjetlosti, brižne opravdane nade za eventualno neprekinuto stanje blaženstva. Bez obzira kako bilo tko od vas doživljava krizu, uvijek u njoj postoji poruka za vas koju trebate otkriti, a koja govori o vašem vlastitom životu. Na vama je da ne projicirate vaša iskustva i doživljaje na van, na druge ljude, što je uvijek najopasnije iskušenje. Ili da ih projicirate u sebe na samouništavajući način, koji isto toliko izbjegava pitanje kao i kada ih projicirate na druge. Stav “Ja sam toliko loš, ja sam ništa”, je uvijek neiskren. Ovakva neiskrenost se mora razotkriti, da bi kriza postala smisljena, bilo da je ona mala ili velika.

Ako na kraju naučite uzeti i najmanju sjenu iz vaših svakodnevnih života i istražiti njeno najdublje značenje, nosit ćete se s malim krizama na način koji onemogućava izbijanje previranja van. Dakle, nije potrebna bolna erupcija da bi uništila trule strukture. To će vam razotkriti krajnju stvarnost da je neizazvan univerzalan život zlatna radost ljepote koja se stalno povećava. Svaka najmanja sjena je kriza, zato što se uopće niti ne treba nalaziti ondje. Ona je prisutna zato što se vi okrećete od pitanja koje je uzrokovalo krizu. Stoga uzmite te najmanje sjene iz vaših svakodnevnih života i upitajte se što one znače. Što ne želite vidjeti i što ne želite promijeniti? Ako se s time suočite, i ako se uistinu želite suočiti sa stvarnim pitanjem i napraviti nužne promjene, kriza će ispuniti svoju funkciju. Otkrit ćete nove dimenzije ovog pitanja koje će omogućiti suncu da izađe, a tamne noći će se pretvoriti u učitelje i terapeute, što zapravo život uvijek i jest, kad ga pokušate razumjeti.

Vaš kapacitet da izađete na kraj s negativnošću drugih ljudi raste do onog razmjera do kojeg možete napraviti ono što sam objasnio u ovom predavanju. Koliko često osjećate negativne osjećaje kod drugih, ali se ne možete nositi s njima, zato što ste tjeskobni, nesigurni i nije vam jasna priroda vaše upletenosti i međusobnog djelovanja s njima? U nekim drugim periodima, čak niti nećete osjetiti stvarnu prisutnost neprijateljstva u drugima. Njihova profinjenost i neotvorenost će vas zbunjivati, i činiti da se osjećate krivima zbog vaših instinktivnih odgovora, i bit ćete potpuno nesposobni nositi se sa situacijom. Razlog takvim čestim pojavama je u potpunosti vaša sljepoća prema vama samima i vaš otpor prema mijenjanju. Kada projicirate sva vaša stara negativna iskustva na druge, nemoguće vam je imati prikladnu svjesnost o tome što se uistinu zbiva u drugim ljudima, i stoga se ne možete nositi s njima. Iskusićete veličanstveni, novi obrat u vašim životima kako bude rastao vaš kapacitet da iskreno pogledate što vas to smeta u vama i kada postanete voljni mijenjati se. Gotovo neopaženo, i kao da nema apsolutno ništa s vašim naporima, u vama će se pojaviti nova nadarenost: Vidjet ćete negativnosti u drugima na način koji će vas ostaviti slobodnima, koji će vam dozvoliti da im se suprotstavite i koji je učinkovit. On nema nepovoljne učinke na vas. On mora, na duže vrijeme, također biti koristan i za druge, kad god oni zažele da on to bude.

Kada se odupirete promjenama, strah raste, zato što vaše najdublje biće zna da su krize, erupcije i slomovi neizbježni i da ih stalno privlačite bliže vama. Tako se opirete raditi ono što bi vam omogućilo izbjeci krizu. Ovo što sada govorim je priča o ljudskome životu. To je ono gdje je ljudska priroda ulovljena. Lekcija se mora ponavljati tako dugo dok se prividni strah od promjena ne razotkrije kao greška. Ako krizu možete razumjeti na ovakav način koji sam vam ovdje pokazao, i ako uistinu budete meditirali da shvatite vaše vlastite krize i da se odreknete onoga za što se držite, i da izazovete ograničenja koja ste postavili u vezi s tim određenim pitanjem,

život će vam se gotovo trenutno otvoriti.

Preneseno sa: <http://zvono-istine.org/duhovno-znacenje-krize/>

Ovdje može biti Vaša reklama